

En els últims 34 anys els ajuntaments han estat un motor per millorar la qualitat de vida de la ciutadania amb la creació de serveis i millora substancial de l'espai públic, segur que s'han de millorar alguns aspectes que des d'ICV-EUIA hem proposat, cal avançar en la democràcia participativa, ser austers en la despesa sumptuària, i acabar amb les obres faraòniques que a Mollet en sabem bastant. Però amb l'excusa d'un fals estalvi econòmic es vol coartar l'autonomia dels ajuntaments, en una autèntica demolicó de la base de l'Estat de benestar que requereix per al seu manteniment una gestió dels serveis socials totalment pública.

Com és la Reforma Local que vol imposar el PP? El Govern del PP ha plantejat una reforma de l'Administració local que va contra els interessos de la gent.

Treu competències i finançament als ajuntaments provocant retallades i privatitzacions en els serveis municipals que perjudicarà els que més els necessiten. Amb la Reforma Local les Diputacions assumiran la prestació de serveis dels ajuntaments de menys de 20.000 habitants -7.717 a tot Espanya- si no atenen a un anomenat "cost estàndard" dels mateixos. A costa de qui s'estableix el cost mitjà dels serveis? Com sempre, a costa dels treballadors amb acomiadaments i dels usuaris amb pitjors serveis i més cars.

Dels 8.116 ajuntaments espanyols, els 6.802 de menys de 5.000 mil habitants podran ser intervinguts, amb el que en la pràctica desapareixeran com a tals. Què passarà si s'aprova la reforma local? Tots hi sortirem perdent: serveis privatitzats, més cars i de pitjor qualitat. Hi haurà augment de l'atur en els pobles i ciutats pels

acomiadaments i perquè els ajuntaments perdran capacitat per dinamitzar l'economia local, uns serveis socials disminuïts i un llarg etc. etc. El PP fa una reforma laboral que augmenta l'atur, rescata els bancs que fan fora a les famílies dels seus habitatges, proposa una reforma educativa per beneficiar els rics, i ara va contra els ajuntaments. Saps que el Govern del PP vol aprovar una reforma local contra els nostres pobles i ciutats? Estan en perill: L'atenció a la gent gran i a persones dependents, les llars d'infants municipals, el manteniment dels col·legis públics, la formació i la creació d'ocupació, les polítiques d'atenció a la dona, les polítiques de promoció d'habitatges públics, el rebut de l'aigua o de les escombraries seran més cars, propiciant la seva privatització.

Davant aital disbarat que no t'enganyin, no és una llei contra els polítics, és una llei

contra la ciutadania, els alcaldes de més de 50.000 habitants cobraran més i tindran més dedicacions exclusives, en canvi els ajuntaments petits es veuran encara més perjudicats, passant competències, les diputacions i comunitats autònomes de manera que la proximitat del teu ajuntament es desplaça a altres instàncies. Des de la coalició d'ICV-EUIA diem que sí hi ha alternatives. Els ajuntaments necessiten més finançament, més transparència, més proximitat i més democràcia participativa, no menys. Aquesta reforma és un altre atac del Govern del PP que podem aturar si ens mobilitzem defensant la democràcia local i Ajuntaments al servei de la gent i dels nostres drets. Que no ens robin els nostres drets! Mobilitza't.

ANTONIO LOPEZ
Regidor Coalició d'ICV-EUIA de Mollet

Antoni ARGENT

ALGUNES SOLUCIONS PER MILLORAR EL SISTEMA EDUCATIU

Des de fa anys s'intenta millorar el sistema educatiu buscant una excel·lència educativa que, de moment, no la trobarem ni utilitzant GPS. Per què? Molt senzill: el sistema educatiu no funciona a la perfecció perquè la societat tampoc funciona a la perfecció. Però és molt fàcil dir el que no funciona, criticant les coses que no es fan bé o que es podrien millorar. Per això, m'agradaria fer èmfasi en uns aspectes que, al meu entendre, són fonamentals per millorar.

En primer lloc ha d'haver-hi un consens que permeti al sistema educatiu actuar en una única direcció i per això és necessari eliminar electoralismes en matèria d'educació. A més, hem de pensar que quan un polític és al govern, vol el major nombre d'aprovats i si cal fer una nova llei, doncs, es fa. Potser no hauria de generalitzar, però què estrany que les lleis educatives es canviïn tan sovint... Si volem aconseguir l'excel·lència educativa hem de tenir lleis educatives excel·lents realitzades per membres de la comunitat educativa que coneguin les fortaleses, les mancances i els reptes a superar. És a dir, quant menys política hi ha hagut en el sistema educatiu, millor. En aquesta línia, el que fa falta és escoltar els mestres i professors, que ens deixin treballar tranquils i que no continuïn retallant el futur dels alumnes del present, ja que són els professionals del futur. En comptes d'anar els docents als despatxos dels polítics per proposar millores en el sistema, haurien de ser ells qui vinguessin als centres escolars per preguntar-nos què necessitem. I sinó ja em direu com es poden col·locar actualment en una aula 35 alumnes... Però normalment només fan acte de presència per inauguracions o quan han de sortir a determinades fo-

tos. Nosaltres tenim els alumnes dia sí i dia també i sabem, molt millor que ells, què necessitem.

També fa falta una major implicació de les famílies i no delegar-nos tantes funcions que no són responsabilitat nostra, però que amb el temps sembla que sí que ho siguin. Amb les noves exigències que s'han creat les famílies per l'equivocat i fals "estat del benestar" juntament amb una gairebé inexistència conciliació de la vida familiar i laboral, fa falta temps per educar. Tal com em va dir un professor anys enrera: "Es nota de seguida les famílies que estan pels seus fills". Hem de tenir clar, doncs, que la família és la base de tota educació.

Una qüestió a destacar és que la formació del professorat ha de millorar. Penso que ens fa falta més formació pedagògica, psicològica i emocional per ajudar, sobretot, aquests adolescents que estan cursant l'etapa de secundària. Els docents som una de les peces essencials, però ni l'única ni la més important.

Si realment volem millorar el sistema educatiu hem de creure en l'educació com a motor de la societat. Si us fixeu pràcticament MAI s'ha dit pels mitjans de comunicació la importància del sistema educatiu per sortir d'aquesta crisi (o estafa) econòmica, ja que "quant més inculta i ignorant és una societat més se la pot manipular".

Per acabar, si no hi ha diners per invertir en educació, s'han de saber gestionar millor. Si no ho saben fer, que em truquin.

Antoni Argent
Professor de secundària
toniargent@yahoo.es

Jesús PRIETO - Joan MOLINS

CERTIFICADOS DE EFICIENCIA ENERGÉTICA

A partir del uno de Junio de 2013 será obligatorio poner a disposición de los compradores o arrendadores de edificios o de parte de los mismos para alquileres con una duración superior a 4 meses un certificado de eficiencia energética. Es decir que todas las compraventas y prácticamente todos los alquileres de cualquier tipo de inmueble (vivienda, local, etc.), se encuentran afectados por dicha obligación.

Este certificado además de la calificación energética del edificio, (utilizando la clasificación con las letras "A" a la "G", clase A para los edificios energéticamente más eficientes, clase G para los menos eficientes), deberá incluir información objetiva sobre las características energéticas de los edificios y en el caso de edificios existentes, documento de recomendación de mejora de los niveles óptimos de forma que se pueda valorar el ahorro en energía, calefacción, electricidad, agua, gas. Este certificado será emitido por técnicos que estén en posesión de la titulación académica y profesional habilitante para la realización de proyectos de edificación o de sus instalaciones.

El certificado de eficiencia energética no tiene una validez ilimitada en el tiempo, sino que su validez será de 10 años, tras los cuales deberá procederse a su renovación, y ello con la finalidad de que en el mismo se reflejen las posibles obras o mejoras que puedan afectar a dicha eficiencia energética. Es el propietario del edificio el responsable de la renovación o actualización del certificado de eficiencia energética. La

legalidad que ampara a dicho certificado de eficiencia energética, y la obligatoriedad de su existencia se encuentra en el Real Decreto 235/2013 de 5 de abril, se aprueba el procedimiento básico para la certificación de la eficiencia energética de los edificios, exigencia derivada de la Directiva Europea 2002/91/CE de 16 de diciembre y que se traspuso de forma parcial al Real Decreto 47/2007 de 19 de enero. Actualmente con posterioridad a la Directiva 2002/91/CE, ésta ha sido modificada mediante la Directiva 2010/31/UE la cual también ha sido incorporada de forma parcial al Real Decreto 235/2013 de 5 de abril.

El incumplimiento de las normas establecidas en dicha legislación, puede ser constitutivo de infracciones, leves, graves o muy graves, lo cual llevará aparejadas sanciones por importes considerables. Así para infracciones leves multa de hasta 3.005,06 euros; para infracciones graves multas de entre 3.005,06 hasta 15.025,30; o para infracciones muy graves multas comprendidas entre 15.025,30 y 601.012,10 euros.

A la vista de las importantes sanciones es de todo punto aconsejable obtener el certificado reseñado, y en cualquier caso ante la más mínima duda solicitar consejo previo a un abogado especialista en inmuebles, antes de proceder a la firma de cualquier contrato de venta o alquiler, dado que pueden surgir sorpresas muy desagradables, y que incluso pueda declararse nulo el contrato de compraventa o alquiler.

Jesús Prieto - Joan Molins
BufetPrieto SL.